

Opieka nad zwierzęciem domowym, oprócz podstawowych czynności, takich jak karmienie, pielęgnacja czy zabawy, powinna obejmować profilaktykę przed chorobami. W myśl zasady: *lepiej przeciwdziałać niż leczyć* – należy w porozumieniu z lekarzem weterynarii opracować kalendarz szczepień oraz grafik odrobaczania. W dzisiejszym artykule zajmiemy się omówieniem jednego z najbardziej powszechnego ektopasożyta, pchły. Zapraszamy do lektury!

Każdy pies czy kot, przebywający w towarzystwie człowieka jest narażony na inwazję pcheł. Psy, z racji swojego ciekawskiego charakteru, chętnie kontaktują się z innymi przedstawicielami swojego gatunku, co prowadzi prostą drogą do przeniesienia pcheł z jednego osobnika na drugiego. Pchły potrafią skakać na duże odległości, więc czasami nie potrzeba nawet bliskiego kontaktu pomiędzy psami, by pasożyt przemieścił się na nową ofiarę. Podobnie wygląda sytuacja z kotami.

Choć to może się wydawać nieprawdopodobne, nawet koty niewychodzące mogą paść ofiarą tego ektopasożyta. Wystarczy, iż opiekun przyniesie pchły ze śmietnika czy piwnicy, gdzie żyją zapchłone szczury czy koty, a pasożyt przedostanie się do zamkniętego mieszkania czy domu i rozmnoży się na sierści kanapowego mrućka.

Pchły - ważne informacje

Pchła kocia to niewielki, bo osiągający od 1 do 10 mm wielkości bezskrzydły owad, żywiący się krwią stałocieplnych ssaków i ptaków.

Gatunki pcheł

Pchły żyją od ponad 60 milionów lat i przez ten czas dokonały ekspansji na każdy kontynent na ziemi. Rozróżniamy przeszło 2000 gatunków pcheł, z czego najczęściej spotykane to:

- Pchła kocia *Ctenocephalides felis*
- Pchła psia *Ctenocephalides canis*
- Pchła ludzka *Pulex irritans*
- Pchła szczurza *Xenopsylla cheopis*
- Pchła piaskowa *Tunga penetrans*

Cykl rozwojowy pchły

Pchły w całym cyklu rozwojowym przechodzą całkowite przeobrażenie. Proces rozwojowy, w zależności od warunków, może trwać od tygodnia, do kilku miesięcy. W niesprzyjających okolicznościach, czas może zostać znacznie wydłużony.

Pchły rozpoczynają żerowanie natychmiast po dokonaniu inwazji na ciało nowego żywiciela (psa, kota, szczura, człowieka). Pasożyty przeważnie pozostają wierne jednemu zwierzęciu przez całe życie. W niezwykle rzadkich przypadkach pchły porzucają swojego żywiciela i szukają kolejnego.

Dorosła samica składa jaja na okrywie włosowej zwierzęcia lub w bliskim otoczeniu żywiciela, np. na pościeli, legowisku. Jaja pchły są bardzo małe (0,5 mm) i trudno dostrzec je gołym okiem.

Po kilku dniach dochodzi do przekształcenia jaj w stadium larwy. Larwa nie jest odporna na światło, więc szybko otacza się ochronnym kokonem i przedostaje się w szczeliny podłogi, zakamarki wykładziny, dywanu czy kanapy. Larwa do dalszego rozwoju potrzebuje krwi ssaka oraz złuszczonej skóry. Krew larwa pobiera z odchodów dorosłych form pcheł, a resztki organiczne z pościeli czy legowiska zwierzęcia.

W sprzyjających warunkach (ciepło i wilgoć) larwa przechodzi wylinkę i przeobraża się w poczwarkę.

W zależności od okoliczności, poczwarka przekształca się w dorosłą postać pchły lub pozostaje w ukryciu do czasu poprawy warunków i pojawienia się odpowiedniego żywiciela.

Niedojrzałe stadia pchły ukrywają się niewielkich szczelinach podłogi lub materiałów wyściełających podłogi czy meble.

Nawet przy dokładnym i częstym sprzątaniu powierzchni mieszkania, trudno jest usunąć wszystkie osobniki. Dlatego też w pomieszczeniach, gdzie mieszkają zwierzęta domowe, niezbędne jest zachowywanie rygoru sprzątania i dezynfekowania pościeli.

Jak poznać, czy pies lub kot padły ofiarą inwazji pcheł?

Każde zwierzę sporadycznie się drapie i jest zupełnie normalna aktywność. Problem zaczyna się w momencie, gdy czynność drapania przechodzi w stan uporczywy i przewlekły.

Jeśli pies czy kot z wyraźną nerwowością się drapie, a na skórze zwierzaka pojawiają się krwisto-czerwone ślady ukąszeń w białej otoczce, to możemy mieć pewność, że zwierzę padło ofiarą pcheł. Kolejną konsekwencją inwazji pcheł jest wtórna infekcja skórna spowodowana zakażeniem drobnych ranek na skórze.

Zwierzę drapiąc się do krwi zanieczyszcza ranę, co prowadzi do ropnych wysięków, krost, strupów, zainfekowanych bakteryjnie i grzybicznie ran, co dodatkowo utrudnia leczenie zwierzęcia.

W przypadku bardzo młodych szczeniąt czy kociąt, zwiększona inwazja pcheł może prowadzić do anemii i śmierci.

Białko ze śliny pcheł ma właściwości silnie alergizujące i zwierzęta uczulone na ten rodzaj alergenu mogą zapasć na APZS (atopowe pchle zapalenie skóry).

Innym rodzajem zagrożenia spowodowanym aktywnością pcheł jest ryzyko zarażenia pasożytem żerującym na przewodzie pokarmowym zwierzaka.

Tasiemczyca - groźna choroba przenoszona przez pchły

Tasiemiec psi *Dipylidium caninum* to pasożyt jelitowy, wykorzystujący do inwazji na organizm żywiciela ostatecznego (psa czy kota) innego pośrednika, pchłę.

Zainfekowana jajami tasiemca pchła rozpoczyna żerowanie na skórze zwierzęcia. Swoją aktywnością podrażnia ciało ofiary, a zdenerwowany zwierzak drapie się, wygryza swędzące miejsca po ukąszeniach i wylizuje sierść, by przynieść sobie ulgę.

Podczas wygryzania sierści, zwierzę przypadkowo połyka od kilku do kilkudziesięciu pcheł jednocześnie i w ten sposób wprowadza również do swego organizmu dodatkowego pasożyta, jaja tasiemca.

Tasiemiec po przedostaniu się do przewodu pokarmowego psa czy kota, rozpoczyna kolonizację organizmu żywiciela. Pasożyt przechodzi kolejne stadia rozwoju i w konsekwencji zaburza prawidłowe działanie narządów wewnętrznych zwierzęcia oraz stanowi potencjalne ryzyko dla innych zwierząt i ludzi.

Opiekun psa czy kota powinien dbać o regularne odrobaczanie podopiecznego, by zapobiec (lub zwalczyć) inwazji pasożytów jelitowych. W przypadku tasiemczycy, niezwykle istotne jest usunięcie jaj, larw i poczwerek pchły z otoczenia zwierzaka.

Staranne sprzątanie podłóg, dywanów i ulubionych miejsc przebywania psa czy kota z pewnością podniesie poziom bezpieczeństwa.

Promowane

- [thotel](#) [Aplikacja internetowa do zarządzania klientami - teraz także dla kliniki weterynaryjnej](#)

- [Ruja u królika - ważne wskazówki dla hodowcy](#)

- [Najnowsze badanie wpływu diety na występowanie objawów dermatologicznych u kotów](#)

- [Nadczynność tarczycy u kotów](#)

- [Hodowcy szukają możliwości zwiększenia opłacalności produkcji trzody chlewnej. Ich największym problemem jest rozprzestrzeniający się afrykański pomór świń](#)